

Řečické zájmovosti

Číslo 1

Ročník: XXXIX

Datum: 9. 04. 2014

Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

Připravované kulturní akce

Středa 30. dubna 2014

Pálení čarodějnic se soutěží
o tu nejlepší

Čtvrtek 1. května 2014

Setkání u mohyly TGM
v Masarykově háji

Čtvrtek 8. května 2014

Rekonstrukce osvobození
Kardašovy Řečice
výstava dobové vojenské techniky,
lampiónový průvod a ohňostroj

Sobota 31. května 2014

Celoměstská oslava MDD
- putování zábavnou trasou

Podrobnosti na webových stránkách města, v hlášení městského rozhlasu
a na plakátech!

Změna programu vyhrazena.

Odpady ani nájemné v letošním roce nezdrazí

Jedním z výsledků střeďečního zastupitelstva města (18. 12. 2013) bylo i rozhodnutí o nezvýšení žádných poplatků v roce 2014. Jedná se v první řadě o poplatek z odpadu, který zůstal na stejné výši, jakkoliv se náklady na jeho likvidaci i jeho množství neustále zvyšuje. Rada města rozhodla nezvyšovat nájemné v obecních bytech ani o inflaci. Je to další dobrá zpráva pro naše občany. Umožňuje to velmi dobré hospodaření města v loňském roce, které skončilo přebytkem, zejména díky celé řadě získaných dotací. Ztrátu z odpadů proto dokážeme uhradit.

Místní hasiči vyzkoušeli nové vybavení

V roce 2013 pořídilo město jako zřizovatel hasičského sboru, za pomoci grantů Jihočeského kraje, celou řadu nového vybavení od dýchacích přístrojů přes nové helmy až po oblečení a rukavice. Veškeré toto vybavení přišlo ke slovu ve čtvrtek 26. 12. 2013, když na Štěpána po šesté hodině večerní zazněla místo koled hasičská siréna. Během neuvěřitelně krátké doby – necelých 5 minut – vyrazil náš hasičský sbor k ohni, kterým byl tentokrát požár starého kravína nedaleko příjezdové cesty od Jindřichova Hradce. Hustý kouř, který se valil od východu, mě neomylně vedl k jeho zdroji a při příchodu na starý hřbitov byly již vidět plameny, které přesahovaly kopec a určovaly zdroj kouře. Panely položené na cestě ke starému kravínu hasiče chvilku zdržely, protože se museli otáčet a jet cestou kolem hřbitova. Při mém příchodu ke kravínu, byli již místní hasiči v plné práci. Během chvilky je doplnila dvě vozidla hasičů z Jindřichova Hradce. Požár se podařilo zastavit a lokalizovat. Nové dýchací přístroje umožnily našim hasičům pohyb v zakouřeném půdním prostoru a přispěly k lokalizaci požáru během hodiny a k jeho úplné likvidaci do dvou hodin. Na pomoc přijelo i hasičské vozidlo z Deštné a jeho cisterna doplňovala vodu do zasahujících vozidel. Dopravu vody z hydrantu u hřiště zajistila i nová Tatra hasičů z Jindřichova Hradce a její cisterna o kapacitě 9 m³ byla znát. Požár se rychle zmenšoval a během dvou hodin byl zlikvidován a škoda na budově je tak minimální.

Chtěl bych tímto vysoce ocenit práci všech hasičů, kteří se zásahu zúčastnili a zabránili tak větším škodám, které mohly vzniknout. Zejména bych pak chtěl poděkovat našim místním hasičům, kteří zasahovali jako první a předvedli vysoce profesionální výkon. Nemalé investice, které město v poslední době vložilo do svého hasičského sboru, rozhodně nejsou vyhozené, ale naopak dobře investované prostředky. Hasičská parta, která se vytvořila kolem velitele Tomáše Tourka, zvládá dobře požáry i společenskou činnost. Na naše hasiče můžeme být právem hrdi. Děkuje!

V Mnichu to žije

Zimní období je mimo jiné i dobou hodnocení a výročních schůzí a jedna z nich se konala v pátek 24. ledna v naší místní části Mnich, a sice schůze místních dobrovolných hasičů. Vzorně připravená společenská místnost byla zcela zaplněna nejenom zkušenými hasiči, ale i ženami a četnou mládeží, což svědčí o velmi dobrém fungování celé organizace, která se stala motorem společenského a kulturního života v obci.

Jestliže je z 80 obyvatel obce téměř polovina členy sdružení, je to na životě v obci znát v tom pozitivním slova smyslu, což zaznělo i ve zprávě o činnosti. Masopust, čarodějnice, setkání v Masarykově háji, devět hasičských soutěží,

Mikulášská nadílka, sběr šrotu, koledy a celá řada dalších akcí svědčí o bohatém společenském životě v obci a dobré práci celého výboru sdružení. Největší akcí v loňském roce pak byla přestavba místní společenské místnosti, do které se hasiči aktivně zapojili jak svou prací, tak svými nápady, což bylo ku prospěchu věci, a na výsledek společné práce jsou všichni právem hrdí. Ruku k dílu jsou připraveni přiložit i v letošním roce, a tak bude oprava i nadále pokračovat. Velmi mě pak potěšilo, že do společné práce se sami přihlásili mladí hasiči a dlužno říci, že to nebylo poprvé. Na místě jsme domluvili celou řadu menších akcí od doplnění osvětlení, opravu tarasu u kapličky, obnovu vybavení až po sraz rodáků, a město všechny tyto aktivity zcela jistě podpoří.

Za odvedenou práci patří poděkování všem členům organizace a zejména pak členům výboru. Po nezbytném občerstvení, v podobě výborného guláše, se pak rozběhla zábava s kapelou, na kterou přišli i další občané a všichni se velmi dobře bavili. V Mnichu to zkrátka žije a to je dobře.

Zápis do školy

Pátek 24. ledna byl v našem městě ve znamení zápisu nových žáků do základní školy. Četná auta zaparkovaná v okolí školy a čilý ruch v odpoledních hodinách dávaly tušit, že se děje něco mimořádného, co se nevidí každý den. Rodiče přicházeli celé odpoledne se svými dětmi do školy, kde na ně již čekali jejich starší spolužáci i paní učitelky s užitečnými informacemi pro rodiče i s dotazy pro jejich děti. To první zajišťovala paní ředitelka Hýbková se svými spolupracovníky, a to druhé již ve třídách paní učitelky Lucie Váchová a Jitka Tůmová.

Měl jsem možnost nahlédnout do tříd a poslechnout si některé otázky učitelek i odpovědi dětí a byl jsem velmi mile překvapen, jak přístupem učitelek, tak znalostmi dětí. Počítání, určování barev i tvarů, básničky či písničky, jména rodičů či bydliště, to jsou otázky, které mohou prozradit, aby se na ně budoucí prvňáčci u zápisu v příštích letech mohli dobře připravit. Odpovědi dětí byly velmi bezprostřední a dověděl jsem se, kde čekají nového sourozence a jak se bude jmenovat, což vám samozřejmě neprozradím, ale ono se to stejně dlouho neutají, a tak se nechte překvapit.

Letošní ročník byl poslední z populačně silných ročníků a k zápisu se mělo dostavit více než padesát dětí a dá se předpokládat, že se budou otevírat dvě první třídy. To se nedá čekat v letech příštích, protože počet nově narozených dětí poměrně hodně poklesl a na dvě první třídy je zapotřebí minimálně 31 dětí v ročníku.

Budoucím prvňákům pak přeji úspěšný vstup do školy, hodné paní učitelky i podporu svých rodičů.

Plesová sezóna

Prvním vykročením do letošní plesové sezóny se stal modelářský ples „Kapr v kravatě“ a je třeba říci, že to bylo vykročení velmi úspěšné. Vzorně připravený a vytopený sál kulturního domu přivítal své návštěvníky celou řadou vylepšení od nových záclon a závěsů, přes nově upravenou a vyzdobenou vinárnu, až po vkusnou úpravu stolů, a položil tak základ pro dobrou zábavu.

Moderování se ujal Karel Sláma a po ocenění úspěšné modelářky Marty Vysoké se zábava rozběhla naplno. Vystoupení leteckých modelářů v sále přiblížilo umění jejich tvůrců široké veřejnosti a bylo neuvěřitelné, co tyto modely dokážou. Hudební doprovod zajišťovala skupina Baret se svou dechovou sekcí a spokojeny tak byly všechny generace. Zpestřením bylo vystoupení Jindřicha Zobla, mistra biče, který svým bičem dokázal ustřelovat nejrůznější předměty z rukou odvážných návštěvníků. Zcela neobvyklé pak bylo premiérové vystoupení akrobatky u tyče, po které se pohybovala s naprostou lehkostí jako ve stavu beztlíže, a přiblížila tak obecnstvu novou sportovní disciplínu, která má ambice dostat se i na olympijské hry.

Půlnoční tombola pak naplnila pozornost všech návštěvníků a zejména nový tablet udělal radost svým nabyvatelům. Hudba a tanec pak pokračovaly až do pozdních nočních hodin a spokojenost byla všeobecná. Připomenout je tak třeba pouze to, že sál je prostor nekuřácký, což nebylo vždy dodržováno. Celkově však ples nasadil vysokou laťku a byl úspěšným začátkem společenské sezóny v našem městě.

Zimní těžba dřeva úspěšně skončila

Jak jsem již několikrát informoval, vlastní naše město více než 160 ha lesních porostů, které jsou ve velmi dobrém stavu, a zejména v posledních několika letech zde provádíme mýtní těžbu dřeva dle schváleného lesního hospodářského plánu. V současné době je velmi příznivá cena všech dřevních sortimentů, čehož se snažíme využít. Příjmy za dřevo z městských lesů jsou přínosem do městské pokladny. V letošním roce byla provedena mýtní těžba v části lesního komplexu Babka z mnichovské strany nad rybníkem Ostrovem. Naše lesy jsou převážně borové a ostatní sortimenty jako je smrk či bříza nebo další listnáče, jsou pouze v menšině.

Těžbu prováděla místní firma pana Jaromíra Lukáška a Pavla Mihálíka, a to klasickým způsobem, který se nám zdá šetrnější a navíc zajistí práci pro místní lidi. Celková těžba byla více než 300 m³ v různých sortimentech a byla dokončena v polovině února. Prodej dřeva pak byl uskutečněn podle jednotlivých sortimentů prostřednictvím elektronické aukce a vysoutěžené ceny se pohybovaly až do výše 2.600,- Kč/m³ a příjemně nás překvapily.

V současné době již probíhá odvoz dřeva a nás čeká každoroční jarní práce, jakou je zalesňování vytěžených ploch pokud možno co nejdříve, abychom zachytili co nejvíce zimní vláhy a zajistili tak přežití co největšího počtu z nově vysazených stromků.

Nová technika na úklid města se představila

Příznivé počasí letošní zimy i posledních dnů urychlilo nejenom příchod jara, ale i začátek úklidu města po zimním období. Začátkem března vyjel do ulic města nový zametací stroj zelené barvy značky EGHOLM, který si město pořídilo za pomoci dotace z operačního programu životního prostředí – snižování prašnosti – koncem loňského roku.

Na víceúčelový stroj v hodnotě 2,5 mil. Kč obdrželo město 90 % dotaci a stroj bude využíván zejména na úklid chodníků a zpevněných ploch, které nejsou tak snadno přístupné pro větší techniku. Jeho malé rozměry i váha umožňují průjezd téměř všech chodníků ve městě bez jejich poškození, dobrá manévrovací schopnost a výsuvné boční kartáče pak vyčistí i různé koutky a výklenky. Stroj má i vysavač na listí a další lehký odpad, vysokotlakou myčku, nádrž na zalévání a je možno připojit i sekačku trávy, mulčovač, sněhovou frézu i posyp štěrkem.

Úklid města pak rozšíříme z jednoho jarního generálního čištění na pravidelné a opakované čištění během celého roku dle potřeby. K zametacímu stroji pak chceme poříditi ještě novou multikáru a svozové kontejnery, rovněž za pomoci dotace z OPŽP, o kterou jsme již požádali.

Smyslem všech těchto opatření je posílit péči o vzhled a pořádek ve městě a údržbu obecního majetku.

Dětský karneval přilákal malé i velké

Za takřka jarního počasí se v neděli 9. března konala v našem kulturním domě další z akcí pořádaných kulturní komisí města pro naše nejmenší spoluobčany. A rovnou mohu říci, že to byla akce velmi vydařená.

Při pohledu na slunečnou oblohu a teplé počasí, které lákalo spíše na kolo a do přírody, jsme měli obavy o účast, ale byli jsme příjemně překvapeni, když se okolo druhé hodiny začalo zaplňovat parkoviště a do kulturního domu začali proudit četní návštěvníci. Brzy byl sál zcela zaplněný zejména menšími dětmi v maskách princezen, víl, kovbojů, berušek či supermanů a zábava se rozběhla naplno. Moderátor z TV R1 Šimon Pečenka, který jen tak mimochodem opět zhubnul, se ujal své role a nenechal děti vydechnout. Povídání se střídalo se soutěžemi, písničkami, kouzelníkem a tancem a děti byly ve svém živlu. Zásoba zábavy, balonků i občerstvení byla nevyčerpatelná a dětem i jejich doprovodu se nechtělo domů, a tak se zábava protáhla až do podvečera. Maškarní se zkrátka podařil a děti i dospělí si ho náležitě užili.

Výstavba kompostárny se rozjela naplno

V druhé polovině měsíce února se díky příznivému počasí rozběhla i výstavba nové kompostárny, která je situována v blízkosti města v lokalitě u rybníka „Broumovský“. Tolik potřebná stavba, kam se budou ukládat biologické odpady jako je tráva, listí či větve, je stavěna s pomocí dotace z OPŽP a měla by být hotova do poloviny letošního roku.

Na stavbu proběhlo výběrové řízení, kterého se zúčastnilo 9 uchazečů, a zvítězila v něm firma s nejnižší nabídkovou cenou – STRABAG a. s. České Budějovice. V současné době je již provedena skrývka ornice, dělají se drenáže a odvodnění stavební plochy a přístupová komunikace. Součástí akce bude i vybavení kompostárny potřebnou technikou, jakou je nový traktor a překopávač kompostu, který umožní urychlení celého biologického procesu. Na dodávku techniky bylo rovněž vypsáno výběrové řízení.

Množství biologického odpadu ve městě se neustále zvyšuje a potřeba jeho likvidace je velmi aktuální, protože většina občanů již nemá vlastní kompost a tento druh odpadu končí jak v popelnicích, kam nepatří, a kde ho musíme zbytečně platit, tak v okolí města, kde je to samozřejmě zakázáno a dělá nám to zbytečně ostudu.

Vrátí se čápi na řečickou školu?

Již dva roky je hnízdo čápů na řečické škole bez svých tradičních obyvatel a na jeho stavu je čas bez údržby ze strany čápí rodiny znát. Po tragické smrti jednoho z čápů v jímce byla vejce z hnízda odebrána a dovezena do záchranné stanice ptáků na Hluboké, kde se ze tří vajec vylíhlo jedno mládě, které bylo úspěšně odchováno.

Vlastní hnízdo bylo po opuštění čápích nájemníků postupně rozebráno ostatním ptactvem i vlivy počasí a my jsme marně čekali na novou čápí rodinu. Na jaře loňského roku se jeden z čápů objevil, ale nepřivedl si partnera a bohužel nedošlo k zahnízdění. V letošním roce jsme se proto rozhodli napomoci novému zahnízdění výpravou stávající hnízdní konstrukce a založením základu nového hnízda. Za pomoci vysokozdvizné plošiny hasičského sboru z Jindřichova Hradce bylo hnízdo vypodloženo pletivem a vypleteno pruty a chrástím. Okolí hnízda bylo postříkáno dle doporučení odborníků vápnem jako imitace ptačího trusu, který by měl přilákat nové obyvatele. Čápi na řečickou školu patří a všichni budeme s napětím sledovat, zda se sem po dvou letech vrátí.

Hospodaření města skončilo přebytkem

Jedním z bodů posledního zastupitelstva bylo i schválení výsledku hospodaření za minulý rok. Bylo to jednání vskutku příjemné, neboť hospodaření města přes velkou investiční aktivitu skončilo přebytkem ve výši více než 19 mil Kč. V době, kdy většina států i měst hospodaří s větším či menším schodkem, je jistě překvapující, že se dá hospodařit i jinak, a to dokonce dlouhodobě, neboť přebytek nemá naše město poprvé.

Základem dobrého hospodaření je samozřejmě zodpovědný přístup k obecním penězům, důsledné provádění výběrových řízení, využívání obecního majetku ku prospěchu všech, orientace v dotačních titulech a jejich využívání a v neposlední řadě i zodpovědné zastupitelstvo, které to dokáže všechno pohlídat. Na výši přebytku měl vliv jak nový zákon o rozpočtovém určení daní, který zvýšil naše daňové příjmy, tak i příjmy z vlastního majetku, který se neustále zvyšuje. Dosáhl již více než 500 mil Kč z původních 50 a je efektivně využíván. Výši přebytku ovlivnilo i odložení některých investic do letošního roku, kdy by se měl přebytek hospodaření zapojit do rozpočtu. Dobré hospodaření umožnilo v letošním roce nezvyšovat nájemné v obecních bytech, poplatek z odpadu i další poplatky.

Důležitou součástí schvalovaného hospodaření byla i zpráva auditora, která konstatovala, že naše hospodaření bylo bez chyb a nedostatků. Během roku pak proběhla celá řada dalších kontrol od Nejvyššího kontrolního úřadu přes kontroly SFŽP, až po kontroly na každou dotační akci, a že jich nebylo málo. Tyto kontroly neshledaly žádné závažné pochybení a dotace tím pádem nebyly nijak kráceny. O řádné vyúčtování dotací se zasloužily pracovnice naší účtárny i investičního oddělení, kterým za jejich bezchybnou práci patří naše poděkování.

Administrace dotací je čím dál složitější, a tak není divu, že zejména menší obce se dotacím vyhýbají, protože rizika s tím spojená jsou příliš velká. To ale není náš případ a v současné době pracujeme na celé řadě dalších žádostí, zejména se jedná o aktuálně vypsání titulů na zateplení budov a komunikace.

V letošním roce nás čeká celá řada investičních akcí, z nichž největší je přestavba radnice, a výsledek hospodaření za loňský rok pro ně vytvořil dobré podmínky. Město není zadluženo, má dostatečné rezervy z minulých let a v příštích letech si může dovolit celou řadu investic, na které se doposud nedostalo. Čekají nás tučnější léta, čímž vůbec nechci říci, že ta dosavadní byla špatná.

Územní plán schválen

Na zasedání zastupitelstva 20. března 2014 byl mimo jiné projednán a schválen nový územní plán Kardašovy Řečice. Byla tím završena téměř sedmiletá práce na dokumentu, který naše město velmi nutně potřebuje a na nějž netrpělivě čekají jak občané, tak některé podnikatelské subjekty.

Nový územní plán mění ten předcházející zcela zásadním způsobem, zejména odsunutím obchvatu dále od města a vznikem nových ploch pro jeho rozvoj. Dále řeší i dříve neřešená území místních částí Mnich, Nítovice a Řehořinky a jejich celých katastrů. Při jeho několikerém projednávání jsme se snažili vyhovět většině smysluplných připomínek a námitek, ale museli jsme brát ohled i na stanoviska dotčených orgánů státní správy. Nejvíce se nás dotýkala stanoviska ochrany přírody – CHKO Třeboňsko, neboť většina našich katastrů leží v CHKO, ale i zde se nám podařilo nalézt společnou řeč, která bude ku prospěchu ochrany přírody i rozvoji města. Územní plán je živý dokument, který musí reagovat na potřeby doby, je to však zároveň i kompromis mezi různými požadavky, které jdou kolikrát proti sobě.

Chtěl bych zároveň poděkovat všem, kteří se na zpracování plánu podíleli, zejména pak autorce Ing. Arch. Zuzaně Hudcové a administrátorce Ivaně Příbylové z odboru výstavby a územního plánování Městského úřadu v Jindřichově Hradci.

Obnova veřejného osvětlení pokračuje

S nastupujícím jarem se rozběhla i další etapa obnovy veřejného osvětlení, která spočívá ve výměně původních betonových sloupů, v mnoha případech starých více než 40 let, a zároveň i v osazování nových koncových světel, která nahradí muzeální „nanuky“ – světla zastaralá a s velkou spotřebou elektřiny.

Výměna započala na Sídlišti TGM, pokračuje v ulici Nádražní, dále v ulici Bezručově a na dalších místech. Kromě lepšího vzhledu a bezpečnosti nových sloupů dojde i k nemalé úspoře elektřiny, neboť nová koncová světla dokážou při

podstatně nižší spotřebě elektřiny zajistit lepší osvětlení. Postupně bychom chtěli vyměnit všechny staré sloupy, v některých místech lampy doplnit a přejít v celém městě na moderní a úsporný systém osvětlení.

Bude se v K. Řečici stavět koupaliště?

Problematika výstavby koupaliště v našem městě se opět dostala do popředí. Po jednomyslném rozhodnutí zastupitelstva města o jeho výstavbě a přijetí dotace ve výši 14,6 mil Kč, podal pan Mgr. Martin Velík, zastupující manžele Helenu a Františka Michlovi, žádost o přezkumné řízení ke krajskému úřadu ve věci stavebního povolení, které vydal formou tzv. veřejnoprávní smlouvy odbor výstavby Městského úřadu v Jindřichově Hradci dne 12. 7. 2012. Ačkoliv manželé Michlovi nejsou přímými sousedy stavby, namítají, že je stavba zastíní, omezí jim výhled či zvýší dopravní zatížení. Krajský úřad tuto žádost zamítl, načež pan Mgr. Velík podal 9. 10. 2013 k Městskému úřadu v Jindřichově Hradci žádost o vydání deklaratorního rozhodnutí. Následně pan Mgr. Velík podal do tohoto rozhodnutí další odvolání a krajský úřad rozhodnutí Městského úřadu v Jindřichově Hradci zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Tato značně nepřehledná situace má jediný cíl – zmařit výstavbu koupaliště v našem městě a připravit město o téměř 15 miliónů dotace. Pan Mgr. Velík se od samého počátku na jednáních zastupitelstva netajil svým odporem k výstavbě koupaliště a prohlašoval, že výstavbu zmaří, což jak se zdá, se mu podaří. Právními kličkami chce nahradit rozhodování zastupitelů, kteří získali mandát od občanů ve volbách, na rozdíl od něj, který není ani řečickým občanem a je trvale hlášen k pobytu v Praze. Zkazít několikaleté úsilí celého zastupitelstva a významně finančně poškodit celé město je vždycky snazší, než něco vytvořit. Škoda, že nepomohl Praze s problematikou tunelu Blanka či Open-card, jistě by jeho rady přivítali.

Koupaliště tímto nekončí, ale vrací se na začátek a bohužel se nejspíš nepodaří splnit termíny spojené s dotací, o kterou naše město nejspíše přijde.

Vzpomínkové promítání přilákalo četné diváky

Novou aktivitou naší kulturní komise, tentokrát však převážně Karla Slámy a Františka Beneše, bylo páteční promítání (4. 4. 2014) archivních filmových materiálů starší i novější provenience.

Když oba aktéři přišli více než před rokem s nápadem přepsat staré filmové celuloidové materiály do digitální podoby a umožnit tak nejen jejich zachování pro další časy, ale i jejich přiblížení současným divákům, rád jsem tuto aktivitu podpořil, i když s tím byly spojeny určité náklady. Historie města se totiž skládá nejen z památek nemovitých, dobových listin a fotografií, ale i z materiálů filmových. Je naší povinností postarat se o jejich zachování pro příští generace jako důležitého svědka časů minulých. V první vlně tak byly digitalizovány a vyčištěny záběry natočené v šedesátých letech farářem P. Josefem Šlechtou a poté i amatérské filmy vzniklé v místní produkci studia CasBena – Karla Slámy a Františka Beneše.

Jak se blížil termín promítání, zaznamenával jsem zvýšený zájem diváků, a tak jsme na poslední chvíli přesunuli promítání z kavárny do sálu kulturního domu, a dobře jsme udělali, protože zájem předčil naše očekávání a sál se zaplnil více než stovkou diváků. Očekávání bylo velké a naplnilo se měrou vrchovatou. Pořadem nás provázel Karel Sláma a svým kultivovaným a zasvěceným komentářem, kterým by zastínil mnohé profesionální „baviče“, nám přiblížil dobu i aktéry jednotlivých záběrů a u hraných filmů i některé okolnosti spojené s jejich vznikem. Na záběrech bylo možné vidět celou řadu lidí, kteří již nejsou mezi námi, zmizelá zákoutí Řečice i proměny, kterými naše město za uplynulých padesát let prošlo. Vítaná byla i možnost malého občerstvení během dvou přestávek a zájem diváků neopadl ani po oficiálním skončení akce a většina z nich zůstala i na přídavek z novější doby v podobě záznamu z udílení městských práv Kardašově Řečici od Františka Čecha a masopustu v Pleších.

Promítání se zkrátka vydařilo a všichni se již těší, co nového nám oba aktéři připraví příště. Chtěl bych ještě připomenout důležitou práci Františka Beneše na celé akci, který vedle ve vrcholné formě vystupujícího Karla Slámy trochu zapadl, ale já dobře vím, že bez něho by se celý večer neobešel. Oběma patří naše poděkování za dobrý nápad a příjemný večer a již teď se těšíme, co nového nám příště připraví.

MVDr. Petr Nekut

Sbor pro občanské záležitosti

Jubilanti

V prvním čtvrtletí letošního roku oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Božena Pivcová
Emilie Vojtová
Zdeňka Žáková
Božena Vágnerová
Zdeněk Štaiger
František Ryba

Jiří Strada
Karla Kotrčová
Jaroslav Šaman
Marie Císařovská
Vlasta Kubů
Libuše Čížková

K Vašemu kulatému výročí přejeme co nejvíce zdraví, spokojenosti, radosti a štěstí.

Jana Chvojková

Ožijí ještě?

V souvislosti se snahou zachovat a připomenout nedávnou historii našeho městečka chceme oslovit Vás, kteří vlastníte dnes už jistě raritní filmové záběry (formát 8 mm) kardašovořečického dění. Máme možnost zapůjčené svitky odborně digitalizovat a poté restaurovat do podoby vhodné k promítání nebo pohodlnému domácímu zhlédnutí na PC či na TV obrazovce. Každý tedy dostane zpět nejenom svůj nepoškozený filmový originál, ale také zdarma na DVD jeho digitální, vylepšenou kopii. Nejzajímavější materiály bychom potom, samozřejmě se souhlasem autora, nabídli veřejnosti při pravidelném „Vzpomínkovém promítání“. Je neobvyklým zážitkem, když události dávno již minulé poznovu ožívají na projekčním plátně! Filmy se přijímají na MěÚ u pí. Dvořákové, vítané je označení data vzniku, popř. stručný popis obsahu, a samozřejmě kontakt na autora (zapůjčitele).

S velkým poděkováním Mgr. Karel Sláma, kulturní komise

Z městské knihovny ...

Andersen 2014

V knihovně se v pátek 4. dubna sešlo 12 dětí do 12 let, jedna šikovná paní učitelka a jedna knihovnice. Jako rozcvičku jsme si hned dali několik hádanek a luštěvek.

Navštívili jsme klubovnu místního SDH (sbor dobrovolných hasičů), absolvovali rychlokurs mladého hasiče, prošli jsme si celý „provoz“. Děti si mohly vyzkoušet obleky, helmy, boty, dýchací přístroje. Hasičské auto bylo podrobeno důkladné „technické“

kontrole všech dětí a sklidilo velký úspěch. Nakonec si děti zkusily ruční pumpu a stříkačku. Všem se moc líbilo. Po návratu do knihovny jsme se museli všichni občerstvit, protože tato populárně-naučná exkurze byla po všech stránkách vyčerpávající.

Následovala výroba loutek z ponožek (všechny loutky byly úžasné), četlo se, luštilo, stříhalo a zase skládalo, zkrátka se soutěžilo ze všech sil. Pomocí brček děti přemisťovaly lentilky z jednoho tácku na druhý a u všeho jsme si užili spoustu legrace. Nakonec si děti vybarvily a vystřihly velikonočního zajíčka na vajíčko. Úklid, vyhodnocení, spousta odměn od štědrých dárců a nakonec společné foto nám zakončilo další ročník této skvělé akce.

Jitka Vondrková

Recitační soutěž na základní škole v Kardašově Řečici

Ve středu 22. ledna 2014 se na naší škole uskutečnilo školní kolo recitační soutěže.

Recitovalo sedmnáct žáků z prvního stupně. Třináct děvčat a čtyři chlapci. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií. V první kategorii recitovaly děti z druhých a třetích tříd, ve druhé kategorii to byli čtvrtáci a pátáci.

Na úvod se předvedly děti z první třídy, které měly připravené krátké pásmo básniček na samohlásky. Poté začala recitace první kategorie. Než začali básnit soutěžící druhé kategorie, děti z recitačního kroužku přednesly zveršovanou pohádku O ŠÍPKOVÉ RŮŽENCE. Po odrecitování posledních básní druhé kategorie předvedli malí členové recitačního kroužku ještě poslední nacvičené číslo a tím byla zdramatizovaná pohádka O MĚCHUŘINCE. Následovalo vyhlášení výsledků a odměňování vítězů recitační soutěže.

Vítězové první kategorie: 1. místo Iveta KOSINOVÁ (3. třída) 14 bodů
2. místo Adéla VOBOŘILOVÁ (2.B) 12,5 bodů
3. místo Kateřina BENEŠOVÁ (2.A) 11 bodů

Vítězové druhé kategorie: 1. místo Aleš BRUNNER (4. třída) 15 bodů
2. místo Klára LOSKOTOVÁ (5.A) 12 bodů
3. místo Aleš MARTÍNEK (4. třída) 11,5 bodů
Nikola HAMRLOVÁ (5.A) 11,5 bodů

Vítězové na prvních dvou místech obou kategorií postupují do dalšího, vyššího kola soutěže, které se bude konat v Domě dětí a mládeže Jindřichově Hradci.

Celý průběh recitační soutěže zajistila a s dětmi vše nacvičila paní učitelka Dagmar Vyhlídková.

Porotkyně soutěže byly: Dagmar Vyhlídková, Iva Nováková, Jitka Vondrková.

Výsledky jsou i na webu základní školy.

Foto: Iva Nováková

Napsala: Jitka Vondrková

Vánoční andělíčky

V pátek 20. 12. 2013 jsme vyráběli vánoční figurky. Andělíčky se povedli všem dětem. Už se těšíme na Vánoce.

Výroba vánočních řetězů

Poslední den před vánočními prázdninami jsme vyráběli papírové řetězy. Podívejte se, jak jsme šikovní. Pochvala patří všem.

Naše první vysvědčení

Ve čtvrtek 30. 1. 2014 nám paní učitelka rozdala naše úplně první vysvědčení. Usmíváme se a víme proč. Snažili jsme se a věřte, někdy nám písmenka dala pořádně zabrat. Vždyť naučit se číst, psát a počítat, to není žádná legrace.

Vezměte lupu, nasadte brýle a uvidíte spoustu a spoustu jedniček na našem vysvědčení. Hurá do další práce.

Návštěva knihovny

I v letošním školním roce jsme se zapojili do celorepublikového projektu Knížka pro prvňáčka. Paní knihovnice Vondrková nás přihlásila, děkujeme. A my nyní pilně navštěvujeme knihovnu, seznamujeme se s jejím prostředím, pozorně posloucháme paní Vondrkovou, která si pro nás připravuje moc hezké povídky, vymýšlí činnost, která nás baví, seznamuje nás s knížkami.

28. 1. 2014 jsme navštívili knihovnu poprvé. Paní Vondrková nám vysvětlila, jak se knížky v knihovně rozdělují. Znáte např. nějakou knížku chechtací, napínací, vymýšleč, hladící, cestovací? My už ano. Vybarvovali jsme písmenka, lepili je a překvapení bylo na světě.

18. 2. 2014 jsme se vydali do knihovny podruhé. Čekal na nás vláček Pohádka, který vezl samá zvířátka. Z vagónků vykukovala Dášeňka, Pejsek a kočička, Ferda Mravenec, Broučci, kocour Mikeš, krtek, maxipes Fík. Spolu se zvířátky jsme cestovali vlakem, samozřejmě s platnou jízdenkou.

V úterý 25. 3. 2014 jsme v rámci celorepublikového projektu Knížka pro prvňáčka navštívili knihovnu. Paní Vondrková si pro nás připravila soutěž, kterou my dříve narození známe, a to MĚSTO, JMÉNO, ZVÍŘE, ROSTLINA, VĚC. Hledali jsme slovíčka a přitom rozvíjeli slovní zásobu, vysvětlovali si navzájem neznámá slova. Paní knihovnice nám recitovala legrační básničky o písmenkách, o státech. Děkujeme paní Vondrkové za moc hezké povídání, zajímavý program a čas, který nám věnuje.

Už se těšíme na další návštěvu knihovny přibližně za měsíc.

Soutěž v psaní na klávesnici všemi deseti

Ve čtvrtek 6. 3. 2014 se uskutečnila na Obchodní akademii v J. Hradci soutěž ZAV v psaní na klávesnici "všemi deseti roztřepenými konci horních končetin". Naši školu reprezentovali žáci 9. třídy, kteří patří v psaní na klávesnici k nejlepším.

A jak jsme dopadli? Moc dobře. Petra Trčková obsadila 4. místo. Od třetího místa ji dělila pouze 3 malá cvičení. Nikola Kodymová se umístila na 5. místě, Petr Šimic obsadil 12. místo. Měl smůlu - chyba ho posunula o 8 cvičení dolů. Děkujeme za reprezentaci školy.

Poznali jsme autora programu Jaroslava Zaviačiče, který nám poskytl několik rad, jak psát bez chyb a rychlostí blesku.

A jak píše Helena Matoušková - několikanásobná mistryně světa? Před našimi zraky napsala 1 076 čistých úhozů za minutu. Co dodat? Snad jen, že je dost dobrá.

**Voláme sluníčko: "Haló, haló,
tepla je na světě málo, málo.
Vylez a rozežeň mraky, mraky
a já Ti pomůžu taky, hm.**

(Jarek Nohavica)

Snad nám motýlci přinesou jaro se sluníčkem!

žáci 1. B s p. u. Milenou Zikešovou

Cesta za dobrodružstvím

Návštěva místní lidové knihovny

Dne 20. února 2014 žáci a žákyně 3. třídy navštívili Městskou knihovnu v Kardašově Řečici. Protože je nás ve třídě 30 a všichni bychom se do dětského koutku nevešli, museli jsme se rozdělit na dvě poloviny.

Paní knihovnice, paní Vondrková, nás seznámila s tím, jak se máme chovat ke knihám, jak si knížky půjčovat a jaké žánry se pro nás hodí. Nejvíce jsme se zaměřili na tzv. „napínací“ příběhy. Cestou jazykolamů, doplňovaček a hledání významů slov jsme zažili spoustu dobrodružství, poučili jsme se a naučili nové věci.

třídní učitelka Mgr. Lenka Míchalová

Mladý přírodovědec

Pod názvem Mladý přírodovědec odstartoval na začátku října roku 2013 přírodovědný kroužek pro žáky prvního stupně základní školy. Vznik kroužku iniciovali rodiče, kteří upozornili na to, že v našem městě chybí zájmová aktivita pro žáky, kteří by se rádi pohybovali v přírodě a dozvěděli se něco o tom, co kolem nás roste, běhá, létá, či plave. A tak vznikl Mladý přírodovědec, kroužek, který zastřešuje Model klub Kardašova Řečice a štědře podporuje Město Kardašova Řečice. Vedení kroužku se ujali Jana Gallinová a Tomáš Englický. Kroužek probíhá každý pátek od 15. do 17. hodiny, a to většinou v terénu, neboť okolí našeho města skýtá nemálo příležitostí pro velmi pěkné přírodovědné vycházky. V nepřízní počasí, nebo je-li potřeba probrat nějaké téma "ve třídě", máme zázemí v prostorách řečické radnice.

Cílem Mladého přírodovědce je především získání vztahu k přírodě jako takové. Ve světě okolo nás není možné na krajinu pohlížet pouze očima ochránců přírody, ale rovněž očima rybářů,

zemědělců, lesníků apod. Naším cílem je, aby mladí přírodovědci dokázali na krajinu a přírodu pohlížet z různých (dnes se někdy jevících jako nesmiřitelných) stran. Při tomto počínání se malí žáci dozvídají, jak se který strom, bylina, živočich, či houba jmenují, čím se živí apod. Za neméně důležité považujeme pobyt v přírodě jako takový. Někdy je asi opravdu důležitější, že děti nesedí u počítačů, ale běhají venku, při čemž si trochu pohrají a třeba i trochu pozlobí, než to, že vědí, že "ta žlutá hluchavka" se správně jmenuje hluchavka pitulník.

V rámci kroužku probíráme některé širší okruhy, kterými se zabýváme několik týdnů za sebou. Jindy se zaměříme pouze na nějaké biologické

téma, které žákům přiblížíme v rámci jedné dvouhodiny. Z širších okruhů jsme v říjnu určovali listnaté stromy podle listů, v listopadu jsme pak probírali ryby (v rámci tohoto tématu proběhla demonstrační pitva řečického kapra, či exkurze do chovu akvarijních ryb pana Kůrky), po čemž následovalo prosincové téma zrna a krmítka. Při poslední hodině před vánočními svátky pak proběhl závěrečný test na probíraná témata. Všichni členové kroužku test úspěšně složili a byli odměněni odznakem mladého přírodovědce, nejlepší pak i knižními dary. V letošním roce jsme začali tématy obojživelníků a první jarní byliny. Letošní mírná zima

nám umožnila spoustu pěkných jarních vycházek, při kterých jsme již mohli vyzkoušet nově zakoupené lupy, sítky na motýly a dalekohledy. Rovněž jsme do programu zařadili opékání buřtů, abychom dětem demonstrovali správné zacházení při rozdělávání ohně ve volné přírodě a především správné uvedení ohniště do bezpečného stavu. Toto zpestření bylo dětmi velmi oceněno.

Na závěr bychom chtěli poděkovat Model klubu a Městu Kardašova Řečice, díky jejichž podpoře mohl kroužek vzniknout, rodičům za jejich podporu a samozřejmě našim zvědavým přírodovědcům za jejich zájem.

Za vedoucí kroužku Mladý přírodovědec Tomáš Englický

Rok 2013 – přehled úspěchů našich pejskařů a jejich kamarádů

Jan Chvojka a Virgil Malidaj

Sezonu roku 2013 zahájil Honza Chvojka se svým Virgilem – belgickým ovčákem dne 2. 3. 2013 účastí na závodě Strakonický rumpál, kde v kat. ZVV1 obsadil krásné druhé místo.

V sobotu 27. 4. 2013 se vydali na závod O pohár města Dačice 2013 tři zástupci našeho kynologického klubu a to: Honza Chvojka se svým Virgilem a v kat. ZVV1 obsadil stupínek nejvyšší tj. 1. místo, rovněž se stal absolutním vítězem závodu a za nejlepší stopu i poslušnost získal další poháry.

Dáša Vacková se svojí Rominkou v kat. stopa vybojovala také 1. místo a se svojí druhou fenou Urschou se jí už tak nedařilo a nakonec po

nevydařené stopě obsadila v kat. ZVV1 10. místo. Obě feny jsou belgické ovčandy a Romi je matkou úspěšného Virgila Honzy Chvojky. Naši řečickou partu ještě doplnil Josef Dohnal, který se svým dobrmanem Bobem v kat. ZM obsadil 4. místo.

Na 11. 5. 2013 jsme se připravovali opravdu zodpovědně a někteří měli na tento den i horší spaní, protože nás čekaly zkoušky dle mezinárodního zkušebního řádu. Od rána jsme se snažili předvést vše, co jsme naše psí kamarády naučili a nakonec i paní rozhodčí musela uznat, že jsme v tréninku nic nezanedbali a zkoušky jsme splnili. Aneta Bouzarová se svojí Sharon (německý ovčák) s přehledem zvládla zkoušku poslušnosti nejvyššího stupně, Honza Chvojka s Virgilem a Josef Dohnal s Bobem nádherně vyčuchali stopu dle 2. stupně mezinárodního řádu. Dáša Vacková s Urschou a Jitka Geblová s Rinou (německý ovčák) neklamaly na stopě 1. stupně a všichni se upřímně radovali z dosažených bodů.

Dlouho jsme ale nespali na vavřínech a už jsme se připravovali na další závod, který má v Řečici ohromnou tradici. Byl to již 21. ročník „Memoriál Ivany Tůmové“, který se konal 13. 7. 2013. Zde Honza Chvojka startoval s Virgilem již v „mistrovské kategorii“ IPO3 a obsadil krásné 2. místo. Dáša Vacková s Urschou nastoupila do kategorie ZVV1 a po pěkném výkonu tuto kategorii vyhrála. Oba naši zástupci nezklamali a obsadili stupínky nejvyšší.

Na závěr sezony ještě Honza s Virgilem a Dáša s Urschou odjeli na závod do Pištína, kde byl dne 6. 10. 2013 pořádán CACT a vítěz nejvyšší kat. tj. IPO3 získává titul šampion práce. Honza s Virgilem zabojovali, ale tentokrát to „na bednu“ nebylo - i tak obsadili v této kategorii krásné 5. místo. Dáša s Urschou se musela asi „opičit“ a v kat. ZVV1 skončila rovněž na 5. místě.

Rozhodně můžeme říct, že naši pejskaři se neztratí a ZKO Kardašova Řečice má pověst: „To bude nějaký dobrý oddíl!“ Ano, jsme a moc nás to těší.

Dagmar Vacková

Pejskaři v Rakousku podruhé

Pro velký úspěch výpravy za Krimmelskými vodopády před dvěma lety se parta řečických pejskařů rozhodla návštěvu Rakouska zopakovat. Tentokrát se nás chystalo rovnou třináct a termín jsme si stanovili na konec září roku 2013 – minule nám v červnu pršelo, v září je přeci hezké počasí jisté, ne?

Naše jednohlasně zvolená vedoucí zájezdu Dáša už předem věděla, že nemá smysl nás příliš zatěžovat detaily programu, neboť si je stejně nebudeme pamatovat a v hlavách je promísíme s uplynulými zkouškami a budoucím vánočním večírkem. Proto nám jen oznámila, že ono čtvrtéční ráno se sejdem před Turkovými a že si s sebou máme vzít, co kdo uzná za vhodné. Domluvili jsme se, že první zastávka, kde bychom se zase měli posbírat do původního počtu, bude na hraničním přechodu Dolní Dvořiště. A vyrazili jsme.

Ve Veselí nad Lužnicí se rozdrnčel první telefon. Dáša zapomněla zamknout vrata od domu a klíče ještě nechala provokativně viset v zámku směrem do ulice. První auto se tedy malinko zdrželo, zbytek pokračoval dál. Cestou se zdrželo ještě druhé auto, neboť někdo nedával pozor na cestu a musel se ještě zajet pokochat krásami Českého Krumlova. Musím říci, že mne velmi překvapilo množství turistů, které jsem tam na konci září viděla. Nakonec jsme se ve Dvořišti ale všichni nějak sešli, za drobného mrhlení vypili kávu, koupili dálniční známky a vyrazili směr Gosau. Mrhlení přešlo v plynulý déšť, ale nevadí, v září bývá přece hezky, přejedeme ještě pár kopečků a tam už určitě bude svítit slunce. Po přejetí několika kopců jsme zastavili u jezera Attersee a pod deštníky do sebe nasoukali pár řízků.

Déšť se změnil v průtrž mračen a v té jsme dorazili do cíle cesty, penzionu v Lammertal. Penzion byl krásný, pokoje útulné, všechna okna byla otevřená a všechny radiátory vypnuté. Okna jsme pozavírali, radiátory pustili naplno a pro začátek jsme se zahřáli stěhováním beden jídla do útrob (kupodivu zapnutých) lednic a popíjením různých veselých kalíšků. Liják neustával, přesto jsme se vydali na obhlídku okolí.

Ráno se kolem penzionu válela mlha a pršelo. Nevadí, přizpůsobíme tomu dnešní program, podíváme se do soutěsky Lammerklamm Scheffau, do které by se sluneční paprsky stejně nedostaly, ani

kdyby bylo hezky. Cesta k soutěsce měla být jednoduchá – parkoviště mělo být hned u hlavní silnice. Přesto jsme raději zaúkolovali jedno vozidlo vedením výpravy. Řidič zadal soutěsku do spolehlivé navigace a vyrazili jsme. Kousek před domnělým cílem nás navigace vyvedla z hlavní silnice do polí a luk, do ostrých zatáček, uzoučkových průjezdů a strmých kopců. Po několika kilometrech jízdy (nebylo kde zastavit ani kde se otočit, jak byla cesta úzká) jsme konečně narazili na rozcestí. Navigace nás hnala stále dopředu, přestože soutěska měla být úplně jiným směrem... Zeptat se na cestu nebylo koho, kráva v ohradě jen kývala hlavou a kůň vedle ní se škodolibě šklebil a dělal, že nás neslyší.

Nakonec se jedna dobrá duše objevila, poslala nás zpátky na hlavní silnici a za kousíček od této odbočky už bylo parkoviště soutěsky. Byla krásná, voda v ní bouřila, kameny a chodníčky klouzaly a my jsme vše nadšeně fotili.

Na jednom místě byla velká plechová trubka. Zkoušeli jsme do ní jeden po druhém řvát z plna hrdla, mysleli jsme si, že je to na výrobu ozvěny (přece nebudeme šplhat až k ceduli o kus výš ve svahu). Až pilná Dáša nám vysvětlila, že se do trumpety neřve, nýbrž se k ní přikládá ucho a naslouchá se zvukům burácející vody. Jeeeee, a joooo, fakt!

Na konci soutěsky jsme vydatně posvačili, rozdělili se i s místním kocourem a vydali se na zpáteční cestu.

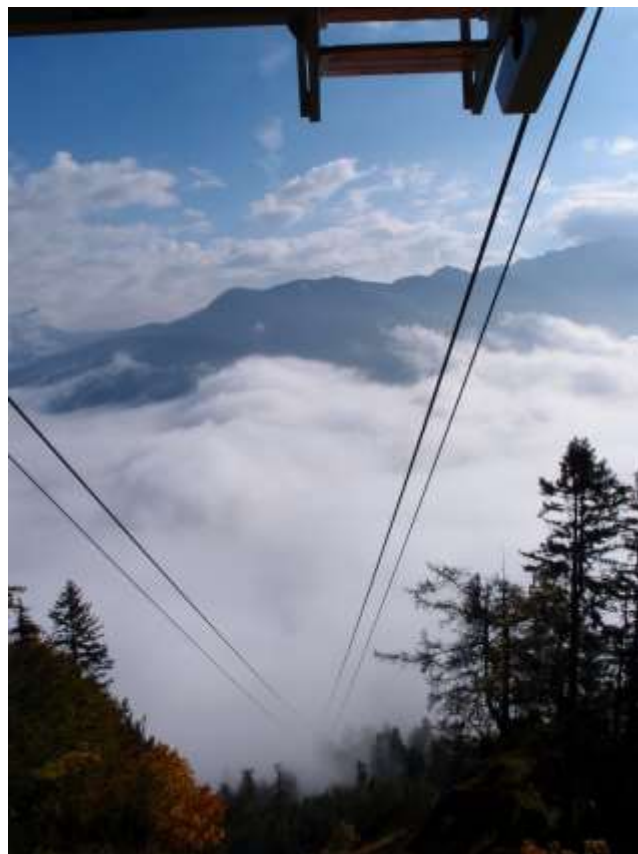
K večeri jsme si naservírovali zásoby dovezené z domova. Při večerním popíjení vína a dalších tekutých složek se najednou rozezvučel požární alarm. Skoro jsme ho nemohli překřičet a to už je u pejskařů co říct! Čekali jsme, jestli se objeví paní domácí a uvede situaci do pořádku. Čekali jsme dlouho, ale nepřicházela. Proto jsme si poradili sami - jeden statečný jednoduše alarm odmontoval a vyndal z něj baterie. Pak už jsme mohli jít v klidu spát.

Třetí den jsme měli v plánu výlet k jezeru Gosausee. Přijeli jsme na parkoviště a přišli ke spodní stanici lanové dráhy. Z ní vedl kus lana a potom už byla všude jen bílá mlha. Někde nad námi se měly tyčit krásné hory, v dáli měl být vidět Dachstein. Ale my jsme viděli jenom tu mlhu. Na ceduli u lanovky psali, že nahoře je slunečno. Dobrý vtip, říkali jsme si, potřebují prodat jízdenky, tak nás lákají na sluníčko! Nevěřili jsme tomu, ale když už jsme tady, tak nahoru vyjedeme. Naskládali jsme se do kabiny, kabina se rozjela.... Jeeeeeeee! Najednou jsme se vyhoupli nad mraky a kolem nás bylo něco úžasného. Skalnaté vrcholy, ledovec, zelené kopce... A to vše je zalité sluncem. Mraková peřina zůstala hluboko pod námi. Tak přeci jen nám to počasí vyšlo!

Rozdělili jsme se na dvě skupiny – zdatní se jali šplhat kamsi ke kříži na vrcholu jedné hory, méně zdatní si dali za cíl blízký kopeček a lavičky na něm. Obě skupiny se měly sejít zhruba za tři hodiny zpět u lanovky. Jak jsme řekli, tak jsme udělali. Zdatní byli unavení, odření, celí od bláta a velmi nadšení, méně zdatní byli dobře nasvačení, lehce rozespálí, opálení a nadšení úplně stejně jako první skupina.

Než jsme nastoupili do lanovky, mlha pod námi se otevřela a my jsme měli úžasný výhled na jezero v údolí. To byla panečku podívaná! Počasí se umoudřilo, mlha se postupně rozplývala a my jsme se šli podívat k jezeru.

V něm se zrcadlil Dachstein, my jsme plnili břicha dobrotami a pozorovali účastníky potápěčského kurzu, který se tu konal. Jeden statný pán pomalým a rozvážným krokem opatrně

sestupoval do vody, bylo vidět, že kyslíkovou bombu v náručí sotva unese. Musela být velmi těžká. Vtom kolem něj proběhla drobná dáma, v každé ruce po jedné bombě, ve vodě si je bleskově hodila na záda a zmizela pod hladinou. Těžko říct, jestli obsah jejich bomb byl totožný. Paní už jsme potom neviděli.

Když jsme se dostatečně pokochali výhledy i potápěči, opět jsme se rozdělili. Jedna skupina se jala obejít celé jezero, druhá se vracela do penzionu s tím, že po kávě se vydá na (podle ukazatelů) nedalekou farmu produkující výborné ovčí sýry. Skupina obcházející jezero byla se svojí volbou velmi spokojena, byla to hezká procházka. Druhá parta už tak nadšená nebyla. Vrátila se téměř za tmy a velmi hladová. Farmu sice po zdolání mnoha luk a kopců našla, leč ta se již připravovala na zimu a výroba produktů byla pro tuto sezonu ukončena. Místo ochutnávky a nákupu různých ovčích dobrot si návštěvníci museli vystačit s pár posledními kostičkami sýra naloženého v oleji. Než však tato skupinka dorazila zpět, stačil zbytek výpravy nachystat velkolepou večeři, takže hlady nakonec nikdo neumřel. Společenský večer nám ještě zpestřili místní hasiči, kteří měli přímo u potoka před penzionem jakési cvičení. Dámy na balkoně odborně hodnotily jejich práci a přely se o to, který z hasičů je nejhezčí. Bylo velmi těžké se shodnout, neboť z celého cvičení bylo v naprosté tmě vidět hlavně blikání majáků aut a pohybující se reflexní pásy.

V neděli ráno jsme se chtěli nechtě (spíše tedy nechtě) museli sbalit a pomalu vyrazit směrem k domovu. Měli jsme však v plánu ještě jednu zastávku – městečko Hallstatt. Jeho historické centrum je známé tím, že stojí na úbočí skal, některé domy jsou do skály prakticky vytesány. Stejně tak kostel, kostnice a hřbitov.

Z druhé strany se rozprostírá krásné jezero. Městečko je tedy vmáčknuté mezi jezerem a skalami, což se podepsalo na místní architektuře. Domečky jsou malinké, velmi úzké, stejně tak cesta, která vede mezi nimi. Spousta domků je přístupná pouze po strmých schodech, zahrádky tu prakticky nejsou, pouze malé dvorečky. Snad i proto jsme tu nenarazili na žádného psa, nebylo by vůbec kam jej pustit proběhnout. Zato tu měli spoustu koček. Bylo to takové kočičí město – kočky měly žebříky, prolézačky, domečky a lávky snad všude. Mezi jednotlivými domky, na střechách, přes dvorky. V téměř každých dveřích byla ještě vyříznutá menší dvířka, aby kočky mohly volně přecházet, kam je zrovna napadlo.

Pánově raději dělali, že nic nevidí, neboť některé z nás začaly nadšeně vykřikovat: „Jeee, to je krásný, vid', podívej! To bys mohl doma taky vyrobit! Jůůů, taky bychom si mohli pořídit kočičku, ty máš psa, já bych měla kočičku! A udělal bys jí taky takovej žebříček a dvířka, žejo?“ Odpovědí bylo, že z kočičky by měl maximálně pejsek večeři a už byl čas se vracet k autům. Ještě jsme si dali poslední svačinu u jednoho z nádherných jezer a přišel čas loučení. Výlet dopadl na jedničku s hvězdičkou – také

jak by ne, když kolem sebe máte ty správné lidi! To pak ani nějaký ten déšť není na závadu! Tak kam příště?

Veronika Slaninová

(dokončení)

Již zmíněný vznik rybníka Velkého v 15. století měl vliv na dosavadní trasy cest na východ od Řečice, a to na cesty plasenskou a klenovskou.

Plasenští, jak jsme si již dříve řekli, jezdili do Řečice přes návrší nad soutokem Žďárského a Mnišského potoka (J.Hrubý jej nazývá Ratmírovský potok). Toto návrší je dnes ostrovem rybníka Velkého. Jeho první hráz nebyla vysoká, takže rybník sotva přesáhl soutok obou potoků. Přesto museli plasenští sousedé částečně změnit trasu své cesty. Ještě před návrším odbočili vlevo, po mostě překročili Mnišský potok a údolím dnešního cípu Velkého mezi Doubky a Záklím přešli na Pivovarskou cestu, přes hráz Velkého až k pivovaru a po žďárské cestě do centra Řečice. Tato trasa vydržela po dobu asi dvou generací. Koncem 15. století se ale Jindřich IV. z Hradce rozhodl zvětšit rybník Velký a nechal dosypat hráz do dnešní výšky, čímž rybník získal i dnešní velikost, a Plasenským tak byla ztížena cesta do Řečice. Museli obcházet nejen Velký, ale i mokřinu, jež se táhla podél Mnišského potoka od Velkého až k hrázi Mnišské Ochozi. Cesta z Plasné vedla pod lesem Dubovicí až k Mnišské Ochozi a po překročení její hráze se napojila na Pivovarskou cestu. Později vznikla od hráze Mnišské Ochozi směrem k Řečici přímá cesta, v Řečici u Nového rybníka napojená na starou Hamrovu cestu a dnešní Hradeckou ulici. Vznikla i cesta od hráze Mnišské Ochozi k Mnichu, kde se u rybníčku Dolní Stávek napojila na rakouskou zemskou stezku. Tím vznikla nová, již třetí cesta z Řečice do Mnichu, tentokrát do jeho horní části. V nejvyšším bodě této nové cesty byla postavena zděná kaplička, zvaná Kněžská, která tam v poli stojí dodnes i přesto, že jí cesta časem opustila. Po této cestě se jezdilo do Hradce až do 20. let 19. století

U styku této nové cesty od Mnichu se starou Hamrovou cestou nad Novým rybníkem dodnes stojí kamenná Boží muka. Ta pocházejí ze 17. století, kdy je na vlastní náklady zřídila paní Marie Kocolková, manželka Ambrože Kocolka, hospodáře na řečickém domě č.2. Původně tato Boží muka stála u rozcestí staré cesty na Cikar a královské cesty, tedy na dnešní pastvině Na pískách. Při dnešní nítovské silnici stojí již dříve popsaná zděná kaplička zvaná Široká. Tímto názvem se odlišovala od úzkých kamenných Božích muk, stojících opodál při královské cestě. Po zrušení královské cesty v 18. století ležela tato Boží muka dlouho na hřbitově u zdi, přeražena na dva kusy. V polovině 19. století byla opravena, železnými skobami spojena a umístěna na rozcestí hradecké a Hamrovy cesty nad rybníkem Novým. V roce 1922 byla vyměřována a rozšířena cesta k Mnichu a Boží muka byla přesunuta dál, kde stojí dodnes.

Vznik rybníka Velkého nadělal problémy i Klenovským. Cesta podél potoka byla pod vodou a přes Plasnou bylo do Řečice daleko. Pohodlnou cestou byla po zdolání Žďárského potoka cesta na sever přes kopec do Pohoře a po žďárské cestě k Řečici. Byla to však zacházka. Další možností byla cesta okolo Velkého pod Hůrkami, ale ta v mokřinách byla sjízdná s obtížemi. Dodnes je užívána část této cesty od hráze Velkého okolo kynologického cvičiště až k zahrádkářské kolonii. Z praktických důvodů nakonec byla zvolena trasa, která se mokřinám vyhýbá a před Řečicí ústí do žďárské silnice tak, jak je tomu dnes.

Doposud zde popisované cesty sloužily ke spojení okolních obcí s trhovým centrem. Vedle těchto cest zde existovala i přímá cesta z Řečice do Soběslavi. J. Hrubý se o ní okrajově zmiňuje ve svém řečickém místopisu a nazývá jí zlidovělým názvem Dlouhá důra. Název pochází z dob napoleonských válek zkomolením výrazu „longue tour“ – dlouhá cesta. Navazovala v Pleších na starou cestu z Řečice, z Pleší vycházela soběslavskou brankou, sestupovala po svahu kopce Chlumu směrem k Záhoří a dál vedla po hrázi rybníka, jenž se podle ní dodnes nazývá Silniční. Jedeme-li po dnešní státní silnici od Řečice k Doňovu, tak bezprostředně před Doňovem napravo v polích vidíme zděná Boží muka. Původní cesta, která kolem nich vedla, je dnes zaoraná. Podél Božích muk ale prochází nová polní cesta spojující Záhoří a Doňov vzniklá ve druhé polovině 20. století. Při bližším ohledání zjistíme, že Boží muka jsou vůči směru nové cesty poněkud natočena. Navíc se zdá, že nová cesta je ignoruje

i tím, že neprochází před, ale za nimi. Jejich postavení dokazuje, že stávala kdysi při jiné cestě. Je to jediná památka na soběslavskou cestu kdysi nazývanou Dlouhá důra. Dál cesta prochází katastry obcí Doňov, Přehořov a Chlebov a končí v Soběslavi. Podle ústního podání řečického pamětníka byla pěšími využívána v celé délce ještě počátkem 20. století.

V minulosti vznikaly cesty většinou spontánně a přeprava po nich nebyla pro cestující zrovna vzorem pohodlí. Změna přišla až v 18. století, kdy si důvody nejen hospodářské, ale i vojensko-strategické vyžadovaly kvalitní široké silnice s pevným podložím i povrchem spolu s odvodněním příkopy. Prim v tomto směru měla Francie, která již koncem 18. století měla vybudovanou základní síť silnic. V Rakouské monarchii se začalo s výstavbou moderních silnic po francouzském vzoru ještě za dob panování císařovny Marie Terezie. Pozdější napoleonské války ale způsobily zdržení, takže výstavba pokračovala až po roce 1820. Sem spadá i stavba poslední cesty procházející Řečicí, již je silnice z Jindřichova Hradce do Dráchova.

Erární silnice z Jindřichova Hradce do Dráchova byla vyměřena v roce 1827, její část z Hradce do Řečice byla postavena do roku 1829 a úsek od Řečice k Dráchovu byl dokončen v roce 1833. Byla vybudována již v tehdejší době moderním způsobem pokud možno co nejpříměji bez ohledu na charakter půdy. Pozemky byly vykoupeny za velmi nízké ceny. Byla prokopána hráz rybníka Hraničnicku a materiál použit při stavbě. Podobně byl vytvořen násep pro silnici v lese Dubovice použitím zeminy, získané prokopáním kopce. Cesta od Plasné byla napojena pod Dubovicí na novou silnici a její původní pokračování k hrázi Mnišské Ochozi bylo zaoráno. Projekt stavby silnice využil část stávající hradecké cesty od Nového rybníka až téměř ke Kněžské kapličky. Pivovarská cesta, přicházející od hráze Velkého, byla zakončena u nové silnice. Cesta přicházející od Mnichu byla napojena na novou silnici za vrcholem u Kněžské kapličky, což v roce 1829, kdy se po cestách pohybovaly povozy tažené v nejlepším případě koňmi, vyhovovalo. Přestože se od té doby rychlost dopravy na našich silnicích podstatně zvýšila, tak napojení cesty od Mnichu na hradeckou silnici se dodnes nezměnilo. Tato křižovatka je opravdu nebezpečná a není divu, že ve směru od Řečice je zde snížena rychlost na 50 km/h.

V souvislosti se stavbou silnice J. Hrubý zaznamenal, že tehdejší řečický sedlák Ignác Vraný, nespokojený s vyměřenou cenou za pole u plešské cesty, si stěžoval u krajské vlády v Táboře. Krajský hejtman mu za takovouto „opovázlivost“ odmítl jakoukoliv náhradu. V Řečici se také říkalo, že projektem stanovené prokopání vrchu Dubovice mělo být ještě téměř o dva metry hlubší, aby nebylo stoupání silnice tak strmé. Stavbaři prý tyto práce vykázali, leč neprovedli.

Snad již v první polovině 17. století bylo zavedeno pravidelné poštovní spojení mezi Prahou a Vídní. Od Tábora jezdila pošta přes Tučapy do Samosol, přes Samosolskou hůrku do Pohoře, odtud do Klenova, nahoru k rybníku Ružberně a lesem do Velkého Ratmírova a dále přes Děbolín do Jindřichova Hradce. Poštovní stanice bývala původně v Samosolech a kolem poloviny 18. století byla přeložena do Klenova. Po dokončení erární silnice mezi Jindřichovým Hradcem a Dráchovem byla klenovská stanice v roce 1833 zrušena a zřízena v Pleších, po roce pak přenesena do Řečice, kde byla v roce 1850 povýšena na poštovní úřad.

V pěti pokračováních jsme se seznámili s pravděpodobným vznikem a vývojem důležitých cest, souvisejících s historií Kardašovy Řečice a jejího okolí. Jak jsme měli možnost poznat, cesty se v průběhu doby podle potřeby měnily, některé zanikly, části jiných dodnes slouží jako cesty polní či lesní. Jsou významným lidským dílem s nezbytnou důležitostí dnes jako v minulosti.

Václav Maršík (vaclav.marsik@centrum.cz)

Literatura a zdroje:

- Hrubý, J: Řečice Kardašová a bývalé panství řečické, Praha 1893
Hrubý, J: Místopis Řečice Kardašovy I., II., III., Kardašova Řečice 1929-1934
Jirásko, L: K počátkům města a jeho vývoj v době lucemburské
sborník Kardašova Řečice znovu městem, Kardašova Řečice 1993
Květ, R.: Atlas starých stezek a cest na území České republiky
studio VIDÍ, s. r. o., Brno 2011

Sedláček, A.: Hrady, zámky a tvrze království českého IV.

ARGO, spol. s r.o., Praha 1995

Hlavnička M.: Cestování v éře dostavníků

ARGO, spol. s r.o., Praha 1996

Mapy.cz, internet

Kontaminovaná místa, internet

Císařské povinné otisky map stabilního katastru, ČÚZK, internet

I. vojenské mapování, ČÚZK, internet

II. vojenské mapování, ČÚZK, též Mapy.cz – historická mapa, internet

III. vojenské mapování, ČÚZK, internet

Kreibichovy mapy krajů – Budějovický kraj, 1830, internet

80. výročí založení řečické obce Baráčníků

Kdože jsou vlastně Baráčníci? Ne, není to a nikdy nebyl spolek majitelů nemovitostí, tedy baráků, či baráčků, jak se ještě dnes někteří lidé domnívají. Jak tedy ke svému názvu přišli? Stalo se tak v kolínském hostinci U ŠLEITRŮ, nazývaném BARÁČEK, kde byl v roce 1873 založen vlastenecko – dobročinný spolek, který se zde scházel a rozvíjel svou činnost. Posléze podle jeho vzoru vznikaly podobné spolky v dalších městech a obcích, až se baráčnické hnutí stalo celonárodní záležitostí se společnými regulemi, tedy stanovami, a organizačně se rozdělilo do několika žup. K činnosti Baráčníků patřilo vedle podpory vdov, sirotek a chudých dětí udržování českých lidových tradic, zvyků, krojů, pořádání lidových zábav jako masopustních průvodů, staročeských plesů, kde se tančila Česká beseda, účast na obecních slavnostech, průvodech, či kladení věnců. Na všech těchto akcích vždy Baráčníci vystupovali a dodnes vystupují ve svém vlastním kroji, jinak svérázu, či v lidových krojích a se spolkovými prapory. Typické je také označení spolkových hodnostářů, jako např. pantatínek, rychtář, syndik, švandymistr, či slídlil (kontroloval účty).

Řečická baráčnická obec s názvem Vitoraz, která slaví letos 80. výročí svého založení, vznikla 25. 3. 1934. Svoji činnost tehdy zahájila jarním výletem do Masa-rykova háje, spojeném se sbírkou, a jako poslední akci toho roku v prosinci před Štědrým dnem uspořádala vánoční nadílku pro 90 dětí z chudých rodin, jež podělila obuví, ošacením, školními potřebami, vánočkou a vánočním cukrovím. V lednu následujícího roku uspořádali Baráčníci první staročeský bál. Jejich počet se během roku 1935 zdvojnásobil na šedesát. Sbírký, které Baráčníci při svých

akcích pořádali, jim umožňovaly podporovat finančním příspěvkem i takové projekty, jako stavbu rychty Baráčnické veleobce v Praze, přispěli i některým školám v okolí. Organizovali také ochotnická divadelní představení. Jejich činnost byla přerušena za 2. světové války a znovu se rozvíjí až v roce 1946. Koncem roku 1947 vykazuje spolek 113 členů. Po roce 1948 nastalo Baráčníkům složité období, hrozil i rozpad spolku. Postupně se musí přizpůsobovat novým podmínkám, mezi aktivity jsou zařazeny dobrovolné brigády a baráčnická obec také přejímá do své péče parčík u pomníku padlých v 1. světové válce.

Rok 1956 je pro řečické Baráčníky významným mezníkem, neboť obec slavnostně odhalila spolkový prapor, zhotovený v Jedličkově ústavu v Praze. Slavnosti se zúčastnili Baráčníci z okolních měst a obcí. Průvod doprovázený kapelou prošel městem od sokolovny na náměstí Jaromíra Hrubého, kde byly proneseny slavnostní projevy a spolkový prapor ověšen stuhami. Sousedské posezení se odehrálo v sokolovně a odpoledne se průvodem všichni odebrali na fotbalové hřiště, kde zábava pokračovala.

Významně se Baráčníci podíleli na oslavách 150. výročí narození řečického rodáka, básníka Boleslava Jablonského, v roce 1963. Unikátní byl masopustní průvod v roce 1966, kdy v čele průvodu jeli jezdci na koních v historických kostýmech, za nimi pak stylizovaný cirkus a další masky. V dalších letech se osvědčily tzv. babské hody a autobusové zájezdy.

V roce 1984 ještě oslavila baráčnická obec 50. výročí svého založení, poté však nastává útlum, obec přichází o svou rychtu, nikdo nepíše ani kroniku.

V současné době má zdejší baráčnická obec pouze několik členů, které zastupuje jako rychtář pan Zdeněk Třešňák, syndičkou je paní Zdeňka Loskotová. Naposledy jsme mohli vidět parádní vystoupení Baráčníků i s účastí členů VI. župy Boleslava Jablonského v Soběslavi, k níž řečická obec náleží, a to v neděli 11. srpna 2013 při oslavě 200. výročí narození Boleslava Jablonského.

Naším Baráčníkům k jejich významnému jubileu přejeme zdraví a sílu, aby tradice spolku nadále zachovávali a zpestřovali také i městské slavnosti. Bylo by škoda, kdyby měl pro nedostatek členstva spolek zaniknout.

Prameny:

V. Vyhlička: Stručné dějiny Kardašovy Řečice

J. Frolík: Vznik a vývoj obce baráčníků v našem městě

Wikipedie, internet

Jára Cimrman zaujal i Nigerii

V nigerijském hlavním městě Abuja uvedli hru Divadla Járy Cimrmana *Dobytí severního pólu* Čechem Karlem Němcem. Nastudování pro české velvyslanectví se zhostil místní divadelní soubor Jos Repertory Theatre. Podle českého ministerstva zahraničí, byla hra v Abuji uvedena 12. března 2014 ve velkém sále budovy Merit House, kde ji zhlédlo zhruba 180 hostů, včetně zástupců místního tisku.

Fotografie ukazují záběr z úvodního semináře a závěrečnou scénu z *Dobytí severního pólu*.

Jak šel čas aneb střípky historie rodu Viturků

Naše obyčejné životy jsou mnohdy protkány i skutečnostmi nevšedními, ba někdy docela pozoruhodnými. Myslela jsem na to, když jsme s mým mužem při jedné loňské adventní návštěvě poslouchali vyprávění paní Marie Novákové z Mnichu, její vyprávění o době dávné, ale i svědectví o době, která není zase až tak vzdálená, ale přesto mnozí její pamětníci už nejsou mezi námi. Běžně se stává, že se začínáme o věci minulé zajímat v době, kdy už není koho se ptát. Toto je jen malá připomínka z časů již uplynulých.

Paní Nováková, rozená Viturková, pochází z rodu, který několik století obýval v Mnichu zemanskou usedlost (čp. 1), a jehož potomci žijí dodnes roztroušeni i po okolních obcích. Původní Viturkovo stavení stávalo kdysi na návrší nad kapličkou. Z Místopisu Řečice Kardašovy Jaromíra Hrubého jsou známa jména některých dávných, písemně doložených zemanů. První z nich, bez uvedení přesné datace, a není známo ani zda se jedná o zakladatele vsi, je Kabát z Mnichu, po něm Jan ze Mnichu, zaznamenaný k roku 1374, o pár let později, v roce 1383, je připomínán Ježek Smrčka z Mnichu a v roce 1428 Jan Klarek ze Mnichu.

V nejstarší dochované matrice řečické farnosti je k 2. 8. 1662 zapsáno narození Vavřince Viturky, syna Matouše Viturky z Mnichu a jeho ženy Doroty. Je tedy zřejmé, že tento rod byl v Mnichu usazený nejpozději krátce po třicetileté válce a je pozoruhodnou skutečností, že Viturkové vydrželi na rodném domě až do padesátých let 20. století, kdy byli násilně vystěhováni v rámci tehdejší cílené likvidace selského stavu. Tehdy bylo také založeno JZD a důsledky jeho hospodaření se projevily i na historické Viturkově usedlosti, která neudržovaná chátrala tak dlouho, až bylo nutné ji z bezpečnostních důvodů strhnout. Sutiny se pak navážely ke státní silnici, k odbočce na Plasnou, kde se jimi vyrovnával svažité terén.

Kousek blíž ke kapličce stojí rodný dům paní Novákové. Původně na tomto domě žili Poulkové (z matrik známí už v 17. stol.), ale v 19. století, kdy zde poslední Poulek zemřel, se sem přišel jeden ze synů rychtáře Viturky, Tomáš. Po Tomášovi hospodařil Jan a pak poslední, Karel Viturka, otec paní Marie Novákové, která se tu narodila v roce 1931.

Povídali jsme si nad starou mapou z 19. století a dozvěděli se, že poli za rybníkem Ochozí směrem ke starým božím mukám při Hamrově cestě se říká „na Fišmajstrovce“. Na mapě je v tom místě znatelný domeček, asi bývalá bašta. „Můj tatínek, když JZD rozoralo meze a spojilo pole, si zapsal, jak se kterým místům říkávalo. Ty poznámky mám schované asi někde na půdě, kam jsme je uložili, když jsme přestavovali chalupu.“ říká paní Nováková a pokračuje: „Tady pod námi býval kdysi rybník Náveský, ale říkalo se mu Návesník. Jednou při veliké bouři se strhla hráz Okrouhlého. Tenhle Náveský měl krátkou hráz a ta se také protrhla. Dole měli ještě dřevěnou chalupu Doudovi a ta se v tom vodním víru celá otočila a pak se úplně rozpadla. Muselo se to stát někdy po roce 1890, protože na mapě z toho roku je Náveský rybník ještě vidět. U staré cesty pod Babkami se říká „Na Čihadle“ a za Mnichem směrem na Ratiboř je zase místo „Na strážkách“. V těch místech kdysi strážce hlídaly královskou cestu. A víte, jak získal jméno rybník Vulsí? Jedna hradecká paní byla za svobodna hraběnka z Walsee (?), po ní prý dostal jméno. Název lesa Kornice také souvisí s touto hradeckou paní. Když se jí narodil syn, poddaní posílali na zámek dary. Ratibořští se rozhodli věnovat jí kus lesa. Ona dáma se však vyjádřila, že to nebylo kór nic.

Tatínek paní Novákové zase kdysi vyprávěl, že za jeho dědečkem Tomášem Viturkou byl jednou na návštěvě básník Boleslav Jablonský, kdysi jeho spolužák z řečické školy, a říkal mu: „Jestlipak si ještě pamatuješ, když jsem prohrál ty fazole, jak s' mi za každou dával herdu?“

Paní Nováková vzpomíná, jak po ukončení obecné školy musela zůstat doma. Babička jí říkávala, že je moc hubená a že by z toho učení mohla dostat tuberkulózu. Rodiče slíbili, že půjde do měšťanky až za dva roky. Ale mezi tím si zvykli na její pomoc v hospodářství i v domácnosti a nedovedli si představit, jak by to bez ní zvládali. Vídala denně svoji kamarádku Hanku chodit do školy, pěkně oblečenou, s koženou taškou, zatímco ona musela pást krávy. Mnohokrát to oplakala. Děti, které další tři roky nepokračovaly v tehdy nepovinné školní

docházce na tzv. měšťance, chodily pak jednou týdně do Lidové zemědělské školy, další dva roky chodily dvakrát týdně. „V roce 1948 se konala v Praze Všeslovanská zemědělská výstava. Naše škola byla tehdy vyhlášena jako nejlepší z celého třeboňského okresu. Bylo vybráno 150 dětí, které mohly za odměnu na tu výstavu jet. Tatínek mi na cestu obstaral potravinové lístky (*pozn.: přidělové lístky na potraviny a ošacení, platily 14 let, od války až do měnové reformy v r. 1953*). Strávili jsme v Praze tři dny a byli jsme také v Národním divadle na Prodané nevěstě. Pro mě to byl veliký zážitek, do té doby jsem nikde nebyla.“

Po ukončení školy dál pomáhala rodičům v hospodářství. Jak vzpomíná na tato léta?

„V roce 1956 se zakládalo JZD, to mně bylo 25 let, můj měsíční příjem činil 70,- Kč a za první rok jsem dobírala 1700,- Kč. Od družstva jsme měli přiděl obilí, brambor, měli jsme záhumenku, mléko bylo. V téže roce dělali z Hradce nábor do zemědělské školy. Myslela jsem, že už jsem na to moc stará, ale Ing. Svoboda mi řekl, že berou do 45 let. Řekla jsem to doma a tatínek povídal: „Ty bys moc chtěla, vid’? A já nato, že moc. Vždyť já bych vám ráno, než bych jela do školy, s úklidem pomohla (starali se tehdy o 37 krav) a večer taky, i bych připravila na druhý den oběd a v sobotu dohoním, co bude potřeba. A tak jsem zase chodila do školy. Na učení jsem ale moc času neměla, jen ve vlaku a někdy jsem si brala sešit k práci do maštale k rannímu úklidu. Přesto jsem v prvním roce dostala za vysvědčení knížku Karla Čapka, ty jeho cestopisné „listy“.

Paní Nováková odbíhá pro tácek s cukrovím a pokračuje: „Druhý školní rok začínal v listopadu. Předseda si mě zavolaal a řekl, že se dobře učím, tak že bych mohla jít do školy až po Vánocích. Požádala jsem ho, aby mi dal písemnou zprávu pro školu, že ji tam 1. listopadu dovezu. Předala jsem dopis řediteli školy a ten řekl: „Mařenko, přijďte zítra do školy, já to vyřídím.“

Jak to vyřídil nevím, ale do školy jsem chodila od listopadu. Ve škole jsem měla zadarmo obědy a dostávala jsem stipendium 380,- Kč měsíčně. Považovala jsem to tenkrát za velké peníze, do té doby jsem neměla nic.

Tenkrát se dělali v družstvech CVP, tzv. celoroční výrobní plány. Ve škole jsme dostali za úkol udělat CVP na rostlinnou výrobu. Řekla jsem to na družstvu a oni, že nechťejí, že si to udělají sami. Ale zootechnik mi řekl, víš co, udělej za mě tu živočišnou. Tak jsem ji udělala a z družstva pak za mnou přišli, abych udělala i tu rostlinnou. Udělala jsem tedy obě a ono to bylo dobře, takže jsem pak ve škole dostala za odměnu druhou knížku a ještě rekreaci do Mariánských lázní. Bylo tam nádherně, já jsem si toho tak vážila. Byla to moje první a taky poslední rekreace. Když jsem skončila školu, byly na družstvu obavy, jestli nebudu chtít nějakou funkci. Já jsem o žádnou nestála. Časem ale potřebovali v Řečici v drůbežárně vedoucí a přišli za mnou, abych to vzala. Jedna mladá paní totiž odcházela na mateřskou dovolenou. Já jsem si to dlouho rozmýšlela, ale nakonec jsem souhlasila, a pak jsem tam zůstala sedm let, od roku 1961 do roku 1968, přestože na začátku jsem o té práci nevěděla vůbec nic. Ale byly tam úžasný ženský, se vším mi pomohly a všechno mě naučily. Líhlo se tam 350 000 kuřat.“

Skromná a obětavá paní Nováková žila dlouho s rodiči, kteří potřebovali výpomoc. Její touha po vzdělání musela překonávat mnohé překážky, které by možná leckoho odradily. Dnes už jen na všechno s úsměvem vzpomíná v příjemně vytopeném pokoji, na jehož stěnách visí pěkné obrázky její přítelkyně, malířky paní Kálalové, řečické rodačky. Mezi knihami v policích mají své místo básně Jana Skácela, které tato malířka ilustrovala. Paní Nováková je velká čtenářka, vztah ke knížkám zdědila zřejmě po svém otci, Karlu Viturkovi, ale i po dědečkovi Janu Viturkovi, po kterém uchovává knížky a příležitostné kramářské tisky vydávané od 40. let 19. století, tištěné většinou v Landfrasově tiskárně v Jindřichově Hradci.

Paměť má paní Nováková ve svých 83 letech obdivuhodnou, což potvrdila mimo jiné i veršovanou pohádkou o rodině trpaslíků. Všech dvacet šest slok, každou po čtyřech verších, nám zpaměti odříkala hned na uvítanou.

Ne v každé rodině bychom se také setkali s rodinnou legendou, přetrvávající víc než dvě století. Literárně zpracovanou pověst podle vyprávění paní Novákové jsem nazvala Příběh

mušketýra Matěje Viturky a najdete ji v právě vydané knize nakladatelství Epika, nazvané Báje a pověsti Jindřichohradecka.

Zdena Maršíková

(převzato z iDnes)

Ze sportu ...

Aerobic team Kardaška

V letošním roce jsme s naším aerobic teamem nacvičily choreografii s názvem „Karneval v Riu“. S tímto vystoupením jsme se v měsících lednu a únoru zúčastnily nejrůznějších společenských a kulturních akcí v Kardašově Řečici, Jindřichově Hradci, Pleších, Deštné a Pluhově Žďáře. V současné době jsme uprostřed naší soutěžní sezóny. Čekají nás závody v Českém Krumlově, Plzni, Počátkách a v Praze. Za sebou již máme soutěž „Česko se hýbe“, která se konala v Českých Budějovicích, kde jsme získaly 3. místo. Dále jsme se zúčastnily soutěže „Power of dance“, která se také konala v Českých Budějovicích, kde jsme obsadily 2. místo. Na konci měsíce března jsme byly na soutěži v aerobiku v Jindřichově Hradci, kde jsme obsadily 4. místo. Kromě závodů na nás čekají ještě různá vystoupení v Kardašově Řečici

a okolí, proto pokud jste naše vystoupení ještě neviděli, přijďte se určitě podívat.

Závěrem bych chtěla poděkovat našim sponzorům a to především městu Kardašova Řečice – panu starostovi MVDr. Petru Nekutovi za finanční dar, díky kterému jsme si mohly koupit nové krásné dresy. Dále bych chtěla poděkovat za poskytnutí finančních darů, díky kterým se budeme moci dopravit na soutěže, a to paní MUDr. Iloně Žídkové, firmě Delta Kardašova Řečice – panu Ing. Václavu Müllerovi a firmě Tupa – panu Ing. Jiřímu Skůpovi.

Velký dík také patří všem rodičům, kteří mi během celého roku velmi pomáhají jak s přípravou na jednotlivá vystoupení, tak s dopravou.

Mgr. Jana Müllerová, trenérka

FLORBAL

Pivním Hvězdám v play-off nikdo nestačil

Potřetí se v Kardašově Řečici uskutečnil florbalový amatérský turnaj. Zúčastnilo se ho okteto družstev převážně domácích a z blízkého okolí, avšak nechyběl ani tým z Tábořska, a sice Madeta Řípec. Právě tento celek byl nejlepší v základní části, ale potkal ho kolaps ve čtvrtfinále, kde po nájezdech vypadl s Plešemi, které v kvalifikaci uhrály o 14 bodů méně.

Ve vyřazovacích bojích potvrdily roli favorita domácí Pivní Hvězdy, které ve třech zápasech play-off nasázely soupeřům 16 gólů, tedy jen o dva méně, než předtím v sedmi utkáních základní části turnaje. Ve finále uštědřily Doňovu „kanára“ 6:0.

Základní část: 1. Řípec 15 (19:14), 2. P. Hvězdy 15 (18:14), 3. Kri-kri 14 (16:9), 4. Bára 13 (28:18), 5. Doňov 10 (20:17), 6. St. páni 10 (19:19), 7. Like 2 (9:20), 8. Pleše 1 (10:28).

Čtvrtfinále: Řípec – Pleše 1:2 SN, P. Hvězdy – Like 5:0, Kri-kri – S. páni 3:2, Bára – Doňov 2:3.

Semifinále: P. Hvězdy – Pleše 5:1, Kri-kri – Doňov 2:3. **Finále:** P. hvězdy – Doňov 6:0.

Konečné pořadí: 1. Pivní Hvězdy K. Řečice, 2. Maxima Doňov, 3. Kri-kri team K. Řečice, 4. Sokol Pleše, 5. Madeta Řípec, 6. Bára team K. Řečice, 7. Staří páni K. Řečice, 8. Like K. Řečice.

Roman Pišný

Sbor dobrovolných hasičů ...

Hasičský ples

Letošní taneční sezóna v Kardašově Řečici byla zakončena hasičským plesem, který proběhl 22. 2. 2014. K tanci a poslechu hrála skupina UNIVERZÁL. Ve 20 hodin začala hrát kapela, během půl hodiny se začal pomalu zaplňovat taneční parket a zaplněn zůstal až do brzkých ranních hodin.

Jako každoročně nechyběla bohatá tombola. Některé lístky vyhrávaly okamžitě, některé čekaly až do půlnočního slosování, jestli se na ně usměje štěstí. Snad nikdo, kdo si zakoupil lístek, neodešel domů s prázdnou. O půlnoci se vylosovali výherci hlavních cen - televize, vysavače, ručního mixéru a dalších. Tímto ještě jednou gratulujeme všem výhercům.

Po půlnoční přestávce pokračoval ples až do čtvrté hodiny ranní, kdy odcházeli poslední tanečníci do svých domovů.

Děkujeme sponzorům za věcné dary, kapele UNIVERZÁL za hudební doprovod, obsluze za skvělou obsluhu, šatnářkám za hlídání kabátů, Aerobic Teamu Kardaška za taneční představení a fotografovi za pořízení digitálních záznamů z plesu.

Doufáme, že se ples všem líbil a srdečně Vás zveme na taneční parket opět za rok, a to 21. 2. 2015. Samozřejmě nebude chybět kapela UNIVERZÁL, bohatá tombola a půlnoční losování o hlavní ceny.

Fotografie z plesu naleznete na www.sdhkardasovarecice.raice.idnes.cz.

JAK JSME PŘEKONALI SAMI SEBE

V neděli 23. 3. 2014 se mladí hasiči a jejich vedoucí zúčastnili hry TEP faktor. Hra je inspirována Pevností Boyard, soutěží 2 - 5 členné týmy. Družstva plní úkoly v 21 místnostech v určitém časovém limitu. TEP faktor je skvělá záležitost, kde zapojíte nejen celé tělo, ale i mozkové závity na plné obrátky.

Soutěžit vyrazili z Řečice 3 týmy. Stejně jako v Boyardu šlo o úkoly zaměřené na sílu, obratnost, smysl pro rovnováhu, logiku, šikovnost, spolupráci i odvahu. Po úspěšném zdolání každého úkolu jsme získali indicii. Pomocí všech indicií jsme na závěr rozluštili heslo, které bylo potřeba k otevření truhly s pokladem.

Po dokončení hry nás skoro všechny bolelo celé tělo, objevilo se i několik modřin, ale stálo to za to. Užili jsme si spoustu zábavy a prožili něco výjimečného. Fotografií naleznete na www.sdhkardasovarecice.rajce.idnes.cz.

Akce hasičů v roce 2014

Sbor dobrovolných hasičů si Vás tímto dovoluje pozvat na VII. ročník hasičské soutěže „O pohár starosty města“, která proběhne 21. 6. 2014 od 13 hodin na zadním fotbalovém hřišti. K tanci a poslechu zahraje kapela WEGGETT.

Další akcí, na kterou Vás zvou místní hasiči, jsou oslavy 140. výročí založení SDH Kardašova Řečice, které budou probíhat 16. 8. 2014 od 13 hodin na náměstí J. Hrubého. K vidění bude historická a současná hasičská technika, ukázky zásahů a požárního sportu. K tanci a poslechu zahrají „Řečická kapela“ Ing. Karla Macha a skupina WEGGETT.

Lenka Heřmánková

Inzeráty, nabídky, oznámení ...

KRBOVÉ - PALIVOVÉ

štípané
DŘEVO

výroba - prodej – rozvoz

KOSTELNÍ RADOUŇ

dub,buk,bříza,olše,jasan,smrk

délky : 1metr,50-33-25 cm

www.krbovedrevo.eu

tel: 602 435 206

ÚTERÝ 22. DUBNA 2014

Komedie o tom, jak šeredně se mýlíme v okamžicích, kdy si myslíme, že jsme neporazitelnými pány situace a svůj život svíráme pevně v rukou. Odpověď na otázku, kdo je oběť a kdo šťastný vítěz, se v tomto příběhu mění každou chvílí...

Hrají: Iva Janžurová, Jana Paulová,
Pavel Zedníček, Jaromír Dulava /
Antonín Procházka

Velký sál KD od 19,30 hodin.

Vstupné mimo předplatné 330, 300, 270 Kč.

Rezervace a prodej vstupenek: 381 581 155, 603 495 985, info@kd-veseli.cz, dramaturgie@kd-veseli.cz,
kancelář KD PO – PÁ 8,30 – 12, 13 – 15,30 hodin, po domluvě i mimo stanovenou dobu.

Pohádková říše Fábula se chystá na novou sezónu

V červenci to bude rok, co v Kamenici nad Lipou otevřela svou bránu Pohádková říše Fábula. Celé léto a podzim přijížděly do Kamenice rodiny s dětmi, aby se staly součástí pohádkového světa.

Nová sezona začne 3. května, a to velkou staročeskou poutí. I letos se na vás těší živé pohádkové bytosti, je připravena pohádková cesta, avšak s novým příběhem a indiciemi, které je na cestě potřeba odhalit. Kromě tvořivých dílen a cukrárny se děti i dospělí můžou těšit na úplnou novinku - království hlavolamů.

Komu vyhládne, určitě zavítá do stylového hostince u loupežníka Bambitky, kde v otevřeném krbu praská hořící dřevo a utmácené pocestné obslouží známé české pohádkové bytosti. A protože Pohádková říše je hlavně pro děti, tak i tady je připravený dětský koutek a v blízkosti letní zahrádky venkovní dětské hřiště, aby se caparti nenudili.

Více informací o Pohádkové říši naleznete na webových stránkách www.pohadkovarise.cz

Bc. Lucie Kružíková

Zpráva pro všechny přátele tance a dobré zábavy: Divadelní soubor pro vás připravuje již tradiční letní ples a ten letošní bude na téma "**DIVOKÝ ZÁPAD**". Ples je plánován na 26. července 2014, hrát bude skupina BARET a všichni jste srdečně zváni. Pěkné počasí jsme objednali, a pokud přijdete stylově oblečení, bude to určitě. S U P E R !!!
Na všechny se těší řečičtí ochotníci.

PRODÁM LEVNĚ zánovní 2 prošívané přikrývky + 2 polštáře 90x70 cm s náplní z ručně drané bílého husího peří. Telefon 724 536 838.

PRONAJMU zahradu o výměře 500 m² s garáží v Kardašově Řečici za cenu dohodou. Telefon: 724 721 024.

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš